

lertidig Bevillingslov, da skulde komme til at staa i den overordentlige Ulykke at være uenige om dens Givelse og dens Affattelse. Hermed tillader jeg mig at anbefale det høie Thing ikke at se forudindtaget og ikke for skarpt paa Lovudkastet, ikke at formode Hensigter og Planer, som sikkert ikke ere tilfede, men at stræbe efter at finde en tilfredsstillende Affattelse.

Hørdum: Der er i Dag saavel som i de foregaaende Dage af Thingets ældre Parlamentarikere saa grundig og nøiagtig præciseret, hvad Hensigten er med det forelagte Forslag, og hvad Følgen vilde blive af dets Vedtagelse. Denne Sag er saa grundig debatteret, at man næsten kunde synes, at der ikke var nogen Grund for mig til at kaste mig ind i Diskussionen. Jeg skulde heller ikke have gjort det, dersom min ærede Sidemand, det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (P. Holm) og jeg ikke havde staaet som Repræsentanter for et Parti, der har sine særlige Ansættelser. Vi mene derfor, at det er nødvendigt, at ogsaa vi under de Kampe, som det foreliggende Forslag har frembragt, bør give vor Mening tilkjende. Jeg sagde, at vi repræsenterer et særligt Parti, men det skal ganske sikkert samtidig siges, at vi eller vort Parti her i dette Tilfælde ikke have nogen særlig Interesse eller noget særligt Stændpunkt, men at vi fuldtid slutte os til den øvrige Opposition her i Thinget. Men netop dette er det, vi mener bør siges, og at Thinget bør vide. Jeg tror, at vi kunne takke den nuværende Regjering, fordi den gennem dette sit Forslag saa tydelig og klart har præciseret sine Ansættelser, sine Hensigter. Dette maa ikke forstås, som om man var tilfreds med det foreliggende Forslag; det maa heller ikke forstås, som om man var tilfreds med vor nuværende Regjering, Nei, tværtimod. Men Regjeringen have vi nu en Gang, og det har sin store Betydning at komme til fuld Forstaaelse og Klarhed over, hvad det er, Regjeringen i Virkeligheden vil, hvor den vil hen, hvad der er dens Hensigter. Jeg tror, at Regjeringen gennem dette sit Forslag har bidraget ganske betydelig til Klarhed herover, idet det, som alt sagt i Forvæn, tydeligt og klart fremgaar af Forslaget, at Regjeringen ønsker at regjere efter sin egen Mening og efter sit eget Hoved uden at tage Hensyn til Repræsentationen. Man har tvivlet noget, om det var Regjeringens Hensigt. Vel har man i tidligere Dage set, at Regjeringen kunde faae noget Saadant i Sinde, men der gives

dog Folk, godtroende Folk, som have troet, at Regjeringen var kommen ind paa andre Veie, nu havde begyndt at forbedre sig. Der har været Folk, som have tvivlet, om Regjeringen stod i noget som helst Forhold til eller Forbindelse med de Artikler, der ere fremkomne gennem Regjeringens Presse. Jeg tror, at denne Tvivl nu er fuldstændig fjernet ved det foreliggende Forslag; jeg tror ikke, at der er et eneste af Thingets Medlemmer, uden at han nu tror, at Regjeringen sympatiserer med de Forslag, som ere fremkomne gennem disse provisoriske Artikler, som ere fremkomne gennem dens eget Organ. Enhver er vist paa det Næne med, at det Forslag, her er fremsat i Thinget, er hverken mer eller mindre end en Forløber for en provisorisk Finantslov; Enhver er vist paa det Næne med, at dette Forslag er kastet ind i Thinget og ud i Befolkningen som en Prøveballon for at faae at vide, hvad Befolkningen vil sige til et slikt Forslag, hvad Befolkningen vil sige, naar den kommer til at forstaa, at Regjeringens Hensigt er at komme til at regjere efter sit eget Skjøn og ikke tage Hensyn til Repræsentationen. Det er dette, jeg mener, vi bør være vor nuværende Regjering taknemlige for, dette Gne, at den har fremlagt tydelige og klare Kort paa Bordet, Kort, som man kan forstaa, og som man kan faae Veilighed til at svare paa. Skulde man have ventet, indtil den Provisoriske var kommen, havde man selvfølgelig ikke faaet Veilighed til at svare paa den — i hvert Fald ikke her i Thinget — før man var kommen sammen igjen. Nu har Regjeringen givet os Veilighed til at udtale os i den Retning, og det er det, jeg mener, at ogsaa vi, uagtet vi ganske sikkert i Dieblisset kun ere en lille Gruppe i Thinget, ogsaa bør udtale vor Mening om. Regjeringens Hensigt ligger, som jeg før bemærkede, tydelig for, og vi bør give et tydeligt Svar. Jeg tror paa mit Partis Vegne at kunne sige, at skulde det vise sig, at Regjeringen vilde gennemføre disse Hensigter, som jeg her har sigtet til, i Praxis, vilde jøre dem ud i Livet, tror jeg at kunne forstikke om, at der findes en Folkevillie, at der vil findes en Stemmning blandt Befolkningen, en offentlig Mening, som nok skal vide at møde disse Hensigter paa den Maade, de bør mødes. Jeg tror at kunne sige Regjeringen, at der eksisterer en Folkevillie, som er stærkt nok til at hævde Befolkningens forfatningsmæssige Ret til at være medbestemmende i sine egne, i Statens Sager. Skulde det imidlertid vise sig, at Regjeringen med eller imod sin Villie skulde blive Marsag til, at Land